

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1. Εκείνος παρουσιάστηκε στα μάτια τους καθισμένος σ' ένα σκαμνί κοντά στη φωτιά και γευματίζοντας από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Γιατί, όταν είχαν προσφέρει σ' αυτόν πολύ χρυσάφι σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το κάνει ό,τι θέλει, γέλασε μαλακώνοντας το αυστηρό πρόσωπό του και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν πέσει στα χέρια τους το γράμμα. Γι' αυτόν το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δε μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

B1.

1-γ

2-α

3-δ

4-β

5-ε

B2.

1-στ

2-α

3-δ

4-γ

5-β

Γ1.

Noster

Hostibus

Tergorum

Eques

Maiore

Caedi

Illud/ illius

Id

Pondera

Vultus

Re

Celerius/ celerrime

Pericula

Γ2.

Gesserint

Cernetur

Fite

Miraturos esse / miratos fore

Allatum

Utens/ usurus/ usus

Dic

Curabimus

Misit

Adeundo

Potuisset

Abice

Δ1α.

eis: δοτική ως συμπλήρωμα (αντικείμενο) στο *occurrunt*

assidentem: κατηγορηματική μετοχή με υποκείμενο το *se* (το *spectandum*, από το οποίο εξαρτώνται, ανήκει σε ρήμα αίσθησης)

risu: απρόθετη αφαιρετική οργανική που δηλώνει τρόπο και προσδιορίζει το *solvit*

consilia: υποκείμενο στο *cognoscantur*

ob rem: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει αιτία και συγκεκριμένα εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο· προσδιορίζει το *mittit*

Δ1β.

ne, intercepta epistula, nostra consilia ab hostibus cognoscantur: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική (όπως όλες οι βουλευτικές), γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό· συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα (*cognoscantur*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*curat, providet*: ενεστώτας). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Η πρόταση αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Λειτουργεί ως αντικείμενο στα ρήματα *curat, providet*

Δ2α.

quod missum erat Cum veritus esset (αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Quod / quoniam / quia veritus erat (αντικειμενική αιτιολογία)

Quod / quoniam / quia veritus esset (υποκειμενική αιτιολογία)

Δ2β.

Ego cum legionibus celeriter adero.